

ת"פ 66713/09/19 - מדינת ישראל נגד מחמוד אלרגעי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 66713-09-19 מדינת ישראל נ' אלרגעי (עציר)

בפני
כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות לשכת תביעות חיפה

נגד

הנאשם

מחמוד אלרגעי (עציר)
באמצעות באת כוחו עו"ד הגב' אפנאן
חליפה ממושרד עו"ד וויסאם עראף
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק** - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; **גניבת רכב** - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **הונאה בכרטיס חיוב** (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו - 1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**"); **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב** (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב + סעיף 25 לחוק העונשין; **נהיגה ללא רישיון נהיגה** - עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961; **נהיגה ברכב ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל - 1970.

לפי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין, הנאשם, תושב אזור יהודה ושומרון - דורא והוא אינו אזרח ישראלי. וכניסתו לישראל ושהייתו בה, טעונה אישור כדין.

בנוסף, הנאשם בלתי מורשה לנהיגה, מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ובהתאם לא החזיק בביטוח רכב מנועי בתוקף.

הנאשם הכיר את הגב' ס"ג (**להלן: "המתלוננת"**) באמצעות הרשת החברתית facebook והחל ביניהם קשר ידידות.

המתלוננת הינה בעלת רכב מסוג קיה פיקנטו החדשה מודל 2018 (**להלן: "הרכב"**).

בתאריך 7.9.2019 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, נפגשה המתלוננת עם הנאשם במסעדה, בכרמל בחיפה.

במעמד זה, הציג הנאשם מצג שווא בפניה המתלוננת, בכך שהציג עצמו, כאדם המתגורר בישראל כ-20 שנים, ממוצא טורקי, וכן גרס כי אשתו, אשר התגוררה בלוד, נפטרה בשל מחלת הסרטן, וביתו אשר נולדה טרם הזמן, נפטרה אף היא.

בהמשך לנסיבות אלה, גרס הנאשם, כי הוא עובד כקצין בטחון במשרד הביטחון, ויש בבעלותו בית גדול בקרית אליעזר,

עמוד 1

וכן בית נוסף להשכרה בחיפה.

עוד הוסיף הנאשם, כי הוא מחפש בחורה יפה, ושהוא ילך להוריה. במעמד זה, מסר הנאשם למתלוננת את מספר הטלפון הנייד שברשותו.

בתאריך 8.9.2019 בשעות הערב, נפגשו הנאשם והמתלוננת בחוף הים בחיפה, והלכו יחד לאורך החוף.

בהמשך, הודיעה המתלוננת לנאשם, כי ברצונה לחזור לביתה. אז, הציג הנאשם מצג שווא בפני המתלוננת באופן שביים שיחת טלפון לאדם אחר, במהלכה ביקש מפלוני שיביא את רכבו.

בנסיבות אלה, פנה הנאשם למתלוננת ואמר לה כי פלוני לא יכול להביא את רכבו, וביקש את רכבה של המתלוננת, לצורך "סידורים" במשרד הביטחון.

בהמשך, ובשל הנסיבות המתוארות לעיל, התרצתה המתלוננת ומסרה את רכבה לידיו של הנאשם, אך ביקשה ממנו שיחזיר את רכבה ביום המחרת.

בהמשך לנסיבות אלה, הסיע הנאשם את המתלוננת לביתה, דרך אלנבי 199 בחיפה, כאשר הוא נוהג ברכבה.

בתאריך 9.9.2019 נטל הנאשם מהרכב כרטיס חיוב השייך למתלוננת וביצע שימוש בכרטיס החיוב בעסקים כדלקמן:

א. בשעה 08:16 לערך, ניגש הנאשם לעסק - "בונבוניירה מרקט", ברח' חורי 8 בחיפה, שם רכש הנאשם פריטים בשווי כולל של 195 ₪.

ב. בשעה 11:43 לערך, הגיע הנאשם לתחנת הדלק במסילת ציון, כאשר הוא נוהג ברכבה של המתלוננת, ניגש למוכרן, ורכש ממנו פריטים בשווי כולל של 444.50 ₪.

ג. בשעה 21:38 לערך, ניגש הנאשם ל"פיצוציית השדרה", ברח' ירושלים 18, תל אביב - יפו, ורכש פריטים בשווי של 123 ₪.

בתאריך 9.9.2019, ניסה הנאשם לבצע שימוש נוסף בכרטיס החיוב של המתלוננת בעסקים כדלקמן:

א. הנאשם ניגש לעסק - "חינאוי מרקט" ברח' רזיאל 22 בתל אביב, וניסה לעשות שימוש בכרטיס החיוב בסך של 117 ₪.

ב. הנאשם ניגש לחנות "אר אנד וואי" וניסה לעשות שני שימושים בכרטיס החיוב בסך של 160 ₪ בכל פעם.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, נקבע בהכרעת הדין, כי הנאשם גנב את רכבה של המתלוננת, במרמה, תוך שהציג מצג שווא בפני המתלוננת.

הנאשם נהג ברכבה כשאין ברשותו רישיון נהיגה תקף, וכאשר מעולם לא הוציא רישיון כזה, וללא ביטוח.

הנאשם נטל את כרטיס החיוב של המתלוננת שלא בהסכמת המתלוננת, בכוונה להשתמש בו, השתמש בו, בכוונה

להונות, ואף ניסה להשתמש בכרטיס החיוב, בכוונה להונות - הכל כמפורט לעיל ובהכרעת הדין.

טענות הצדדים:

המאשימה הפנתה לחומרת העבירות ולערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, והדגישה את הפגיעה, בין היתר, בחברות האשראי אשר משיבות לאזרחים את הכספים שנגנבו מהם כתוצאה מעבירות בכרטיסי חיוב.

עוד טענה המאשימה, כי מדובר במבצע יחיד, בעבירות מתוכננות ובתחכום. המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם עם 14 הרשעות קודמות, הכוללות מאסר על תנאי בר הפעלה וללא אופק שיקומי.

לטענת המאשימה, מתחם העונש הראוי במקרה דנן הוא 24-48 חודשי מאסר בפועל ועתרה לקביעת עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם שהוצע, לצד הפעלת מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם הפנה למצבו האישי והכלכלי הקשה של הנאשם, שהינו אלמן ואב לשני ילדים קטנים, ובמצב כלכלי קשה. עוד ציין, כי המאסר על תנאי של 7 חודשים הינו בגין עבירות שב"ח ואינו מידתי.

ב"כ הנאשם ציין כי מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, מדובר בעבירות רכוש שאינן ברף הגבוה. לטענת ההגנה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא בין 8-24 חודשי מאסר בפועל, כאשר עונשו של הנאשם צריך להיות ממוקם בתחתית המתחם.

ב"כ הנאשם עתר לחפיפת העונש של עבירת השב"ח לעונש שיוטל על הנאשם בגין עבירות הרכוש. עוד ביקש ב"כ הנאשם שלא יוטל על הנאשם פיצוי, וככל שכזה יוטל, ביקש כי בית המשפט יקבע פיצוי מידתי, וזאת בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ולעובדה כי המתלוננת עתידה לקבל פיצוי עבור הרכב מחברת הביטוח.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם לא קיבל אחריות על האירוע, מסר כי הייתה הסכמה ולא הייתה מרמה בתיק. עוד הטיח הנאשם האשמות בגורמי התביעה על הסתרת ראיות בתיק שהיו לטובתו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם הזכות לשמירה על קניינו ורכושו של הפרט. מעשים אלו גורמים לפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור הנובעת מעבירות רכוש שכאלה, ויפים בעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 5724/95 אבו דחל נגד מדינת ישראל (12.5.96):

"גניבת רכב הפכה למכת מדינה... אין מנוס מהטלת עונשים קשים בשל העבירות האמורות, על מנת לקבוע בהכרת הכל את חומרתן ולקדם בדרך זו את גורם ההרתעה"

מעשיו של הנאשם פגעו בקניינה של המתלוננת, שעה שגנב את הרכב, ומכרו ועשה שימוש בכרטיס האשראי שלה. הערך המוגן אשר נפגע מעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק הינו זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. הערך המוגן בעבירות של נסיעה ללא רישיון וביטוח, הוא הגנה על הציבור, שעה שמי שמפעיל ונוהג ברכב לא הורשה לכך מעולם, והוא אף לא מבוטח, כך שבמקרה של תאונה, העול יפול על כתפי הציבור.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה בעבירות נגד חוק כרטיסי חיוב:

רע"פ 1579/16 **איהאב ספיאן נגד מדינת ישראל** (28.2.16) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גניבת כרטיסי חיוב, התחזות לאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב (15 עבירות), ניסיון לקבלת דבר במרמה (14 עבירות) וקבלת דבר במרמה (3 עבירות) ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1596/16 **סלימאן מוחתסב נגד מדינת ישראל** (5.9.16) - המבקש ואחר הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת כרטיס חיוב וזיוף, בקבלת רכוש שהושג בפשע (2 אישומים), הונאה בכרטיס חיוב (2 אישומים), קבלת דבר במרמה (2 אישומים), ניסיון לקבל דבר במרמה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות העניין, בין מספר חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר. נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 5212/13 **אדינה נגד מדינת ישראל** (29.08.13) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ו-2 עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדה, חלקו במצטבר, כך שבסך הכל נקבע כי תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

רע"פ 5658/15 **סמירנוב נ' מדינת ישראל** (24.8.15) - המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות ונסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות. על פי העובדות, המבקש ואחר העתיקו נתונים של כרטיסי אשראי, שכפלו את הכרטיסים ומסרו את הנתונים לאדם אחר. השכפול נעשה באמצעות מכשיר ולאחר שהותקנו מצלמה וקורא כרטיסים מגנטיים על גבי כספומטים. שוכפלו על ידי המבקש והאחר 3 כרטיסי אשראי והאחר משך באמצעותם סך של **2,520 ₪**. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור.

בעפ"ג (י-ם) 12361-02-11 **לוגסי נגד מדינת ישראל** (13.3.03) המערער הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב,

הונאה בכרטיס חיוב וגניבה. המערער ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1760 ש"ח, ונדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ (ב"ש) 55564-08-15 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (17.2.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של כניסה למגורים, גניבה והונאה בכרטיס חיוב. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 13 חודשים, הפעיל מאסרים על תנאי, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,000 ₪.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת רכב:

רע"פ 2011/10 **בדרן נגד מדינת ישראל** (12.4.10) - אושר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בעבירה של גניבת רכב וניסיון לגניבת רכב.

רע"פ 2216/14 **יוסיפיה נגד מדינת ישראל** (מיום 1.4.14) - אושר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בשני מקרים של סיוע לגניבת רכב.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **אל טורי נגד מדינת ישראל** (24.2.13) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מרכז) 14360-04-16 **היתם רג'אבי נגד מדינת ישראל** (25.9.16) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב ונדון ל- 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 **עודי מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.14) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב. נקבע מתחם בין 9 ל- 24 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 3985-10-10 **סואלמה נגד מדינת ישראל** (23.11.10) - נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב ובעבירות נלוות, ונגזר עליו עונש מאסר בפועל של 10 חודשים.

ת"פ (י-ם) 37451-05-11 **מדינת ישראל נגד סאמר זגיר** (10.4.16) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב ונדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

ת"פ (ת"א) 3874-08-13 **מדינת ישראל נ' סלימאן אל בטיחאת** (28.11.13) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב ונדון ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר מותנה.

ת"פ (י-ם) 53069-01-13 **מדינת ישראל נגד גרייב** (12.6.13) - הורשע הנאשם, בשני אישומים, בביצוע עבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה ללא רישיון, ונדון לעונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

מדובר בעבירות שבוצעו תוך כדי תכנון ותחכום. הנאשם הכיר את המתלוננת הכרות קצרה דרך הרשת החברתית "פייסבוק", ופגש במתלוננת במטרה להונות אותה ולגנוב ממנה כספים ואת רכבה במרמה. הנאשם בדה סיפור כיסוי, בו התחזה לאדם ממוצא טורקי, קצין בטחון בעל אמצעים, אלמן אשר איבד את אשתו ובתו בנסיבות טראגיות. כל זאת ביצע הנאשם על מנת לבסס את אמונה של המתלוננת, ולהוליכה שולל אחריו, במטרה לממש את זממו.

הנאשם היה המבצע היחיד והבלעדי של העבירות. במעשיו, גרם הנאשם נזקים רבים:

נזק כספי - הוא גנב למתלוננת, את רכבה החדש, שרכשה בסכום של ₪ 78,000 כאשר במועד הגניבה, היה שוויו - 60,000 ₪ (ת/40). כמו כן, עשה שימוש בכרטיס החיוב של המתלוננת, במועדים שונים, ופגע בחברת האשראי שנאלצה לספוג זאת.

נזק נפשי - מעשיו של הנאשם גרמו למפח נפש ובושה למתלוננת, שניכרו היטב במהלך שמיעת הראיות.

סיכון לציבור - כמו כן, הנאשם נכנס לישראל ללא אישורים כדין ונהג ברכבה של המתלוננת, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח תקף, ובכך גרם לסיכון למשתמשים אחרים בדרך.

הנאשם ביצע את העבירות מתוך בצע כסף, הוא לא בחל באמצעים על מנת להשיג את מבוקשו. מדובר בנאשם ש"מצפצף" על החוק, הן בכניסתו שלא כדין לשערי המדינה, הן עת נטל בעורמה את רכבה של המתלוננת, את כרטיס האשראי שלה, נהג ברכבה ללא רישיון.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

בעניינו מדובר על מעשים חמורים שכאמור בוצעו בתחכום ותוך ניצול תום ליבה של המתלוננת ורכישת אמונה. הנאשם לא רק שנכנס לישראל שלא כדין, אלא מטרת כניסתו הייתה הפרת החוק והסדר הציבורי. הנאשם נהג ללא רישיון וביטוח תקף, גנב את רכבה של המתלוננת, העביר אותו לשטחי הרשות, שם מכר אותו עבור חלקים, כך לדבריו. מידת האשם שהפגין הנאשם היא גבוהה, אין מדובר במעשים שנעשו באופן ספונטני או בלהט הרגע, אלא בעבירות שתוכננו בקפידה, תוך איתור מתלוננת ברשת אשר אותה יוכל להוליך שולל על מנת בסופו של יום לבזוז את רכושה הפרטי. בנסיבות המתוארות לעיל, ובשים לב למכלול העבירות שבפני על נסיבותיהן, ולאור מדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם עונש כולל במקרה דנן, נע בין 18-36 חודשי מאסר לצד מע"ת ופיצוי למתלוננת.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

לקחתי בחשבון את מצבו האישי של הנאשם, אלמן בן 32, אב לשני ילדים בני 5 ו-9, המצוי במצב כלכלי קשה.

עוד אני לוקח בחשבון את העובדה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, ולאחר שהורשע, הטיח האשמות בתביעה, על שהעלימה ראיות שהיו לטובתו, וזאת ללא כל בסיס ואחיזה במציאות.

לנאשם 14 הרשעות קודמות, רובן לצד עבירות של שהיה בלתי חוקית. כמו כן, הורשע בעבר בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה. עברו הפלילי של הנאשם מתאפיין, ברובו, בכניסה שלא כדין לשטחי המדינה, תוך התחזות, ועבירות כלפי שוטרים, לצד מקרים בודדים של עבירות מתחומים שונים.

כמו כן, הנאשם ריצה מאסרים בפועל, שלא הרתיעו אותו, כאשר האחרון היה לתקופה של 4 חודשים בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ביום 12.6.19, והורשע בגין ביום 25.6.19. בגין הרשעה זו קיים מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 7 חודשים על עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ריבוי העבירות בהן הורשע, וכן חייב להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

הנאשם ביצע מעשים חמורים, אשר לאור עברו הפלילי הקודם, נראה כי מהווים מעין "עליית מדרגה" בסוג העבירות שביצע.

עברו הפלילי משקף מגמה של אדם אשר נכנס לישראל שלא כדין באופן תדיר לצד עבירות נלוות, תוך זלזול מוחלט בחוק.

ענישה קודמת לא הרתיעה את הנאשם, ולעת הזאת ביצע עבירות בעלות תחכום רב יותר, הכוללות הונאת מתלוננת תמימה, תוך תכנון קפדני, החל מרגע ההיכרות עימה ועד לרגע נטילת רכוש וביצוע העבירות.

הנאשם גרם לנזקים רבים לשלל גורמים, כמפורט לעיל, העיקרי בהם הינו המתלוננת ואחריה חברת האשראי.

את עבירת הגניבה ביצע הנאשם כאשר הוא נהוג ברכב הגנוב ללא רישיון נהיגה (וכאמור מעולם לא הוציא רישיון נהיגה) וללא ביטוח תקף ובכך סיכן את ציבור המשתמשים בדרך באופן ממשי.

אין ספק, כי מדובר בנאשם המביע במעשיו זלזול מוחלט בחוקים ובהוראות בתי המשפט בהליכים השונים.

לצד זאת, אין להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו אלמן ואב לשני ילדים בני 5 ו-8 ואכן לקחתי זאת בחשבון, בדגש על הנזק שהעונש עלול לגרום לילדיו הסמוכים על שולחנו.

לאור כל האמור, מצאתי כי יש למקם את עונש המאסר במרכז של המתחם הענישה שנקבע, לצד עונשים נלווים.

אשר להפעלת המאסר המותנה, הכלל הוא כי עונש מאסר מותנה יש להפעיל במצטבר לעונש המוטל, אלא אם יש טעם טוב שלא לעשות כן. לאור מכלול נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורט בהכרעת הדין, ובשים לב לגיליון ההרשעות המלמד על מי שנכנס ויצא מהארץ שלא כחוק, באופן תדיר, תוך ביצוע עבירות נלוות, כפי שאירע במקרה הנוכחי, והכל כשהעונשים המוטלים עליו, לא מרתיעים אותו, אין מקום, בסיס, או עילה, לחפוף את עונש המאסר המותנה - חלקו או כולו.

אשר לרכיב הכלכלי של העונש, ובשים לב למצבו האישי והכלכלי של הנאשם כאמור, לפיצוי אותו צפויה המתלוננת לקבל עבור רכבה, מצאתי כי לא יוטל על הנאשם קנס כספי והפיצוי שיוטל יהיה מדוד ומידתי.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

27 חודשי מאסר.

מופעל מאסר על תנאי של 7 חודשים מת"פ 19-06-28466 (בית משפט השלום בקרית שמונה, גזר דין מיום 19/6/25), במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתיק זה - 19/9/19.

9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, מיום שחרורו מהכלא, על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, מיום שחרורו מהכלא, על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

6 חודשי פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה.

הואיל והנאשם בלתי מורשה לנהיגה, חישוב הפסילה ייעשה מיום שחרורו ממאסר.

אני מחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 3,000 ₪, בתוך 3 חודשים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, במעמד הצדדים.